

L'APUNT

Un clàssic contemporani

Jaume Vidal

La música d'arrels jazzístiques i de blues impregna un espectacle de tipus operístic amb connotacions contemporànies: *Porgy & Bess*, amb música de George Gershwin. La nova òpera que es presenta al Liceu significa la trobada de sensibilitats musicals. Una mena *West side Story*, creada als anys trenta, quan va revolucionar el món de l'òpera per l'atreviment d'explicar

les històries d'afroamericans i incorporar música popular amb components moderns. Un còctel encara modern i que pot atraure un públic que té prejudicis per l'òpera tant pel que fa a la temàtica com la musicalitat. Uns prejudicis que també va patir des de l'altra banda *Porgy and Bess*, que no se li va reconèixer la condició d'òpera fins als anys setanta.

Una escena de *Porgy & Bess*, de la Cape Town Opera Company ■ JOHN SNELLING

Mariona Carulla, en primer terme, i Pau Duran, al fons, ahir durant la presentació de les candidatures ■ ALBERT SALAMÉ

Mariona Carulla i Pau Duran presenten les seves candidatures per a les eleccions a l'Orfeó Català

Reivindicar els èxits o els socis

El Liceu, més accessible

El Liceu ofereix a partir de l'estrena de *Porgy & Bess* un suport per a les persones amb problemes auditius per fer més accessible la seva oferta. El projecte consisteix en un bucle magnètic instal·lat a la sala principal i en altres espais del teatre que es connecta amb les pròtesis auditives i permet transmetre i millorar la recepció del so i la seva qualitat. El director general del Liceu, Roger Guasch, va destacar ahir la importància dels projectes socials en el pla estratègic a través del programa *El Liceu*

accessible: "És un edifici històric amb gran complexitat arquitectònica però pretén millorar els espais per a discapacitats, a més d'auditius, també físics i visuals per eliminar les barreres d'accés." La iniciativa ha estat impulsada per la Confederació Espanyola de Famílies de Persones Sordes i l'entitat confederada a Catalunya, la Federació d'Associacions Catalana de Pares i Persones Sordes, en col·laboració amb l'Obra Social La Caixa, la Fundació ONCE i la Fundació Vodafone. ■ CRISTINA MARTÍN

za Murray. La versió de la partitura de Gershwin no és l'original, sinó la que el compositor va utilitzar a la primera ronda de representacions a Nova York, "amb les seves esmenes", adverteix el director.

Amb aquest títol es tanca la temporada del Liceu, una obra amb la que s'ha

posat en marxa el programa *Seient Secret*, que continuarà la propera temporada oferint butaques de més de 44 euros a la meitat de preu. "Ho farem per a tots els títols, però no per totes les representacions", va explicar Agustí Filomeno, director de màrqueting. ■

Bernat Salvà
BARCELONA

No es detecten a primera vista diferències fonamentals entre els programes dels dos aspirants a presidir l'Orfeó Català: Mariona Carulla, que ha ocupat el càrrec els darrers quatre anys, i Pau Duran, que encapçala una candidatura alternativa. La primera reivindica els èxits de la seva feina, la continuïtat "d'un model de gestió que ha solucionat totes les problemàtiques" que s'han presentat, mentre que Duran proposa que el Palau de la Música "s'obri als socis" i que aquests recuperin "el control dels diners". "Que puguem tornar a decidir sobre els diners que són nostres."

El Palau de la Música va ser el marc ahir a la tarda d'una presentació dels programes de Mariona Carulla i Pau Duran als socis perfectament pautaada, amb possibilitat de fer preguntes i aclarir els dubtes de cara a les eleccions que se celebraran el 24 de juliol. Uns 1.200 socis amb dret a vot (almenys dos anys d'antiguitat) dels 1.700 que té l'entitat votaran entre les dues candidatures.

Excel·lència

Més actuacions al país i també internacionals dels cors de l'Orfeó, convertir-lo en referència, apostar per l'excel·lència, millorar la formació musical dels cantaires i fer propostes per als excantaires són objectius més o menys comuns presents en les dues

candidatures. Fins i tot és comú, si mirem la vinculació dels dos aspirants amb l'època de Millet, que ahir va sortir diversos cop, que tant Mariona Carulla (vicepresidenta) com Pau Duran (tresorer) van ocupar càrrecs importants.

Però les diferències hi són. Per exemple, en la manera de presentar els números: Carulla va parlar només de percentatges (21% més de concerts, 32% més d'espectadors, 35% més de pressupost...), i Duran, de xifres absolutes, dels 12 milions de pressupost anual de l'entitat. Una altra diferència és que Mariona Carulla va reivindicar la vinculació de l'Orfeó Català al procés sobiranista, mentre Duran no el va esmentar. Va anunciar, però, una repre-

sentació territorial més gran de l'entitat perquè sigui realment l'orfeó català, no només de Barcelona.

Acusacions

També va variar, d'entrada, la manera de considerar els contrincants. Carulla va ser més catastrofista: "Al final es tracta de decidir quin model volem, el de l'èxit econòmic i artístic o el model que vol tornar a un passat obscur." Més elegant, Duran va reconèixer "totes les coses bones que han fet els altres, inclosa l'actual junta", però després va parlar de frau i de falta de transparència econòmica i va acusar l'actual junta d'imposar "regles de joc que no són democràtiques" en les eleccions. Al final, tampoc en això no hi va haver diferències. ■